

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/116/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010362
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812010362.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. marca 2013 prejednal odvolanie obžalovaného

G. G.
nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom L., D. XX/X, okr. Q.,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/114/2012-102 zo dňa 18.07.2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi č.k. 3T/114/2012-102 zo dňa 18.07.2012 bol obžalovaný G. G. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 262/2011 Z.z. (ďalej len Tr. zák.). Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., k trestu odňatia slobody na 16 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie obžalovaný, ktoré zahlásil priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu uviedol, že po podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody chce nastúpiť pracovať a jednak splácať zameškané výživné a že si už chce riadne plniť vyživovaciu povinnosť voči svojej maloletej dcére. Uložený nepodmienečný trest vo výmere 16 mesiacov je pre neho prísny a neprimeraný trest, pretože sa tým oddiali splácanie zameškaného výživného. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť vo výroku o treste a uložiť mu primeraný výchovný trest s podmienčným odkladom výkonu trestu.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Obžalovaný G. G. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchaného skutku. Následne súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 6 Tr. por. rozhodol, že prijíma vyhlásenie obžalovaného. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd skutkovým stavom nezaoberal.

Súd prvého stupňa správne konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák., pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený.

Ani v postupe súdu prvého stupňa pri určovaní druhu a výmery trestu nezistil odvolací súd žiadne také pochybenia, ktoré by odôvodňovali prípadné zrušenie napadnutého rozsudku, ako sa domáhal obžalovaný. Správne vychádzal zo zásad pre ukladanie trestu uvedených v § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. Odvolací súd pritom môže zrušiť, alebo zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o treste v prípade, ak v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. je uložený trest neprimeraný. K takémuto záveru však odvolací súd nedospel. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, teda pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Podľa názoru odvolacieho súdu, v tomto treste je výrazne zohľadnená skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie pred súdom prvého stupňa o svojej vine a k trestnej činnosti sa doznal. Ak by obžalovaný takéto vyhlásenie neurobil, musel by súd pri ukladaní trestu podstatnejšie zohľadniť tú skutočnosť, že v minulosti už bol odsúdený za obdobnú trestnú činnosť, ale aj to, že trestnej činnosti sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby. Pokiaľ ide o jeho tvrdenia, že sa zamestná a bude si plniť vyživovaciu povinnosť, tieto už vzhľadom k jeho predchádzajúcemu konaniu vyznievajú účelovo. Na odvolacom súde tvrdil, že zaplatil nejakú čiastku na dlžnom výživnom, pričom však súdu nepredložil žiadne potvrdenie o zaplatení.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do výkonu trestu, ani tu súd prvého stupňa nepochybil, keď obžalovaného podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj miere narušenia páchatela, zaradil v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Z uvedených dôvodov nepovažoval preto odvolací súd odvolanie obžalovaného pokiaľ sa týka uloženého trestu súdom prvého stupňa za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.